

Данило
ЯНЕВСЬКИЙ

Проект «УКРАЇНА»

*Архітектори,
виконробди,
родітники
п-я*

Харків
«ФОЛІО»
2017

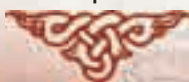

ПЕРЕДМОВА

2017 року всесвітнє масонство відзначатиме 300-річчя від дня народження своєї орденської системи. 243 роки організації «вільних мулярів» діють на території сучасної України. Але коріння цього «таємного» суспільного руху треба шукати раніше: у лабораторіях алхіміків, у робітнях майстрів готичних соборів, у палацах вельмож, у похідних військових наметах...

Учасники закритих від сторонніх очей зборів творили не тільки сучасні, модерні на всі часи форми соціальної комунікації. Насамперед намагалися сформувати план гармонійного суспільства, слідувати йому, перебудовувати сучасний їм світ за цими зразками. Адже людська основа масонства — «вільна людина доброї слави», активна, творча, відповідальна

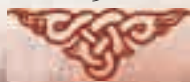
особистість. Саме ці особистості створили не тільки «живу релігію» масонства, але значною (а подеколи і подекуди вирішальною) мірою створили той світ, у якому ми живемо нині. Саме вони, обробляючи «грубе каміння» людської натури, реалізовували свої здібності, надані їм Творцем (масони називають Його «Великим Архітектором Всесвіту») для покращення, удосконалення людства в цілому. В їхньому доробку — і переклади Святого Письма на деякі національні (наприклад, російську) мови, подолання смертельно небезпечних пошестей, створення існуючих до сьогодні навчальних та наукових закладів (наприклад, Національної академії наук України або Ніжинської гімназії вищих наук), всесвітньо відомих пам'яток садово-паркового ми-

стецтва (наприклад, Софіївського парку в Умані — найбільшого масонського храму в світі просто неба). Власне, саме вільні муляри та їхні «підопічні» сформували основи сучасних української та російської літератури й театру, заснували наукові школи, міста і навіть держави. Це — Михайло Грушевський і Василь Ключевський, Іван Котляревський і Олександр Пушкін, Василь Каразін і Михайло Максимович, Павло Скоропадський і Симон Петлюра, Олександр Суворов та герцог де Рішельє.

Зрозуміти історію сучасної України можливо тільки через історію її архітекторів, виконробів та робітників — небайдужих людей свого часу, що рухали, штовхали вперед цей час, час, у якому ми живемо тепер. У цій книжці ми побачимо їхні обличчя — обличчя давно і добре відомі кожному з нас зі шкільної лави. Саме ця книжка чи не вперше надасть нам наочну візуальну інформацію про великих митців та вчених, міста й інституції, які сформували і продовжують формувати наше життя, наші почуття, думки, дії. Саме в цій книжці ці люди постають на історичному тлі глобальних змін своєї епохи як творці модерних інновацій.

Книжка Д. Яневського, доктора історичних наук, відомого журналіста та ведучого телевізійних програм із 25-річним стажем, — не перша і не остання, що торкається феномену масонства, не перша «про це» в його доробку... Зрозуміти пошук автора можливо тільки через його особистий шлях — шлях професійного історика, який впродовж життя намагається збагнути контури «проекту Україна». Вже наприкінці 80-х рр. минулого століття Д. Яневський брав участь у втіленні ідеї незалежної держави, вивчав досвід українського «проекту» 1917—1920 рр., інтелектуальний спадок, залишений нам тогочасними провідниками. Звернувшись до історії масонства, узагальнюючи досягнення попередників, він доводить: Україні пощастило зі своїми громадянами, бо серед них опинилися численні Вашингтони різних національностей та релігійних переконань з їхніми «новими і праведними законами», головним серед яких є і буде закон братньої любові. Саме вони і творили абрис нової, ідеальної країни, головна і єдина мета якої — захищати та примножувати права своїх громадян на підставі отого самого «нового та праведного Закону».

Ця книжка знайомить вас з відомими та невідомими особами, геніями та блазнями (були і такі серед «вільних мулярів»), «пересічними» та не дуже «братами», які створили історію, в якій ми живемо, — «тут і зараз» (© Григорій Скворода).

Усі вони (або більшість із них) намагалися працювати на одну ціль — на нове суспільство, в якому не буде рабства. Це прагнення вже 200 з лишком років є актуальним в Україні. Сьогодні, коли продовжується війна, війна проти дракона рабських «цінностей», що нав'язується нам з Москви, проти дракона, що приховався в кожному з

нас, — дракона пихи і нещирості, жадоби й егоїзму, лінощів і байдужості... Проти таких драконів у суспільстві та, насамперед, у собі й боролися лицарі — масони. Недарма масонські вищі градуси — ступені називають «лицарським орденом».

Стати лицарями величної справи — захисниками Світу від темряви, Правди від брехні, Любові від ненависті, Розуму від нецтва, Совісті й Добра від «усіякої скверни» намагалися ті, про кого ця книжка, третій том якої ви зараз тримаєте в руках.

*Віктор Савченко,
письменник, історик*

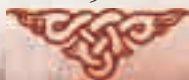

ПАВЕЛ I, Імператор та Самодержець Всеросійський

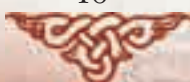
(1754—1801), офіційний титул рос.: «Божиею поспешествующею милостию, Мы, Павел Первый, Император и Самодержец Всероссийский, Московский, Киевский, Владимирский, Новгородский, Царь Казанский, Царь Астраханский, Царь Сибирский, Царь Херсонеса Таврического, Государь Псковский и Великий Князь Смоленский, Литовский, Волынский и Подольский, Князь Эстляндский, Лифляндский, Курляндский и Семигальский, Самогитский, Корельский, Твер-

ский, Югорский, Пермский, Вятский, Болгарский и иных, Государь и Великий Князь Новагорода Низовския земли, Черниговский, Рязанский, Полоцкий, Ростовский, Ярославский, Белозерский, Удорский, Обдорский, Кондийский, Витебский, Мстиславский и всея Северныя страны Повелитель и Государь Иверския земли, Карталинских и Грузинских Царей и Кабардинския земли, Черкасских и Горских Князей и иных наследный Государь и Обладатель, Наследник Норвежский, Герцог Шлезвиг-Голстинский, Стормарнский, Дитмарсенский и Ольденбургский и Государь Еверский, Великий Магистр ордена Св. Иоанна

Император Павел I.
Джерело: <http://ria.ru/>

Иерусалимского и прочая, и прочая, и прочая и прочая».

Ініційований 1784 р. видатним російським масоном Іваном Єлагінім.

Серков А.

<http://www.masonry.ru/>

<http://spravedllivost.narod.ru/>

<http://echo.msk.ru/>

<http://www.e-reading.club/>

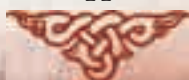
ПАВЛІКОВСЬКИЙ, Ксаверій Карпович (Карлович, Павлович)

(? — після 1834 р.), чиновник. Служив секретарем та радником губернатора Подільської губернії, асесором казенної палати, радником Подільського губернського правління. Титулярний радник.

Ініційований 1815 р. Працював в ложах «**Осіріс до Полу-м'яної Зорі**», «Єлизавета до

Мапа Подільської губернії. Суспільне надбання

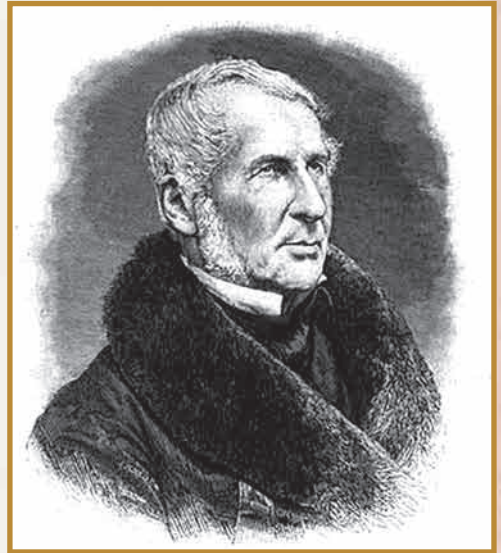
Велика площа м. Кам'янця-Подільського, адміністративного центру Подільської губернії. 1860-ті рр. Джерело: <http://kamiienec.livejournal.com/122283.html>

Доброчинності» (Санкт-Петербурґ, відомі імена 634 членів).

Серков А.

ПАДУРА, Тимко (Tomasz Padurra), герба Сас

(1801—1871 рр.), поет, музикант, автор найвідомішої польсько-української пісні «Гей, соколи!/Hej, sokoly!». Народився в с. Іллінці Київської губернії (сучасний Іллінецький район Вінницької обл.). Випускник Іллінецької парафіяльної школи,

Т. Падура. Прижиттєве фото. Джерело: Walery Przyborowsky W. Tygodnik Ilustrowany 1872. Tom IX, Nr 229, P. 249.

